

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 86.

Tiende Session.

26de Møde.

Mandagen den 9de Novbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Gomard: Naar det ærede Udvalg har stillet et Ændringsforslag til § 23, hvori det hedder: „Borgerstab eller Næringsbeviis paa Haandværk kan ikke forenes med Borgerstab eller Næringsbeviis paa Handel; dog skal dette ikke gjælde de i §§ 51 og 54 ommeldte Arter af Handel“, saa har jeg dertil stillet den Ændring, at dette heller ikke skal gjælde de i § 92 opførte forskellige Handelsnæringer. Saafremt denne Lov gaar igjennem, saa er der dog vist Ingen, som vil nægte, at Haandværkerne i det Mindste i Overgangstiden ville blive stillede noget anderledes, og jeg troer uheldigere, end de for Dieblisset ere; man tager den Beskyttelse fra dem, som de hidtil have haft igjennem Prøverne og de dermed forbundne Udgifter; men man giver dem efter min Formening ikke Noget istedet derfor. Man kan vel sige, at den, der har erhvervet et Haandværksborgerstab paa en bestemt Næring, kan tilkjøbe sig lige saamange Haandværksborgerstab, som han vil; men jeg frygter for, at det i Regelen ikke kan nytte de Beskommende Noget, navnlig ikke de smaa Haandværkere, for det Første af den Grund, at de ikke have god Raad til at gjøre den Udgift, der dertil udfordres, og dernæst fordi de ikke forstaae sig noget paa de andre Haandværk. Det kan kun lidet hjælpe, at man siger til en fattig Haandværker — lad os f. Ex. tage en Skræder — Du kan blive Skomager og Smed; thi er hans Stilling ved

den store Concurrence, som jeg venter der vil blive i Overgangstiden, bleven saaledes, at han ikke kan ernære sig ved det Fag, han oprindeligt har lært, og hvorpaa han har Borgerstab, saa viser Loven ham ikke, forekommer det mig, en Vej, hvorved han kan erhverve det Manglende, han behøver til sit og Sines Udkomme. Jeg har derfor villet hjælpe herpaa ved at trække § 92 ind under den Kategori af Handel, som han maatte kunne være berettiget til at forene med sit Haandværk. For at naae dette Maal har jeg, som de Herrer ville have lagt Mærke til, foreslaaet den Tilføining til denne Paragraph: for det Første at Overstriften: „i Kjøbenhavn“, udgaaer — og jeg troer ikke, at jeg behøver yderligere at motivere hvorfor — dernæst, at der efter Punktum i 7de Linie tilføies ...

Formanden: § 92 er ikke under Forhandling.

Gomard: Jeg veed ikke, om den ærede Formand tillader mig at fare fort, thi denne Paragraph staaer jo i en saa eng Forbindelse med mit Ændringsforslag til § 23, at den ikke godt kan lades ude af Betragtningen.

Formanden: Naar den ærede Forslagsstiller vil benytte sine Ændringsforslag til § 92 til at motivere sit Ændringsforslag til § 23, kan jeg ikke have Noget derimod; men der kan ikke nu finde nogen Afstemning Sted over § 92.

Gomard: For at faae § 92 til at paae ind under § 23 har jeg stillet den Ændring,